

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z wniosku J.J.
przy uczestnictwie H.C. i Gminy B.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 listopada 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 10 października 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 10 października 2018 r. Sąd Okręgowy w B. w pkt I oddalił apelację Wnioskodawcy J.J. od postanowienia Sądu Rejonowego w B. z 8 grudnia 2017 r. i w pkt II orzekł o kosztach postępowania.

W motywach rozstrzygnięcia wskazał, że zasadnie Sąd Rejonowy ostatecznie pominął dowód z przesłuchania Uczestniczki postępowania H.C.

w charakterze strony w drodze pomocy prawnej przez Konsulat RP w C.. Zaakcentował, że Uczestniczka postępowania złożyła w toku postępowania szereg obszernych pism procesowych, w których zaprezentowała stanowisko w sprawie i odniosła się do okoliczności faktycznych podnoszonych przez Wnioskodawcę, w szczególności dotyczących składu majątku wspólnego, ponadto złożyła płyty CD,

zawierające nagrania istotne ze względu na sporządzane w sprawie opinie biegłych sądowych, w konsekwencji nie było również podstaw do uwzględnienia wniosku Wnioskodawcy o przesłuchanie Jej w charakterze strony na etapie postępowania apelacyjnego. Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego co do braku podstaw do ustalenia, iż w skład majątku wspólnego zainteresowanych wchodziły bliżej nieokreślone składniki majątkowe, jakie zdaniem Wnioskodawcy Uczestniczka postępowania miała nabyć w czasie po przyjeździe do USA do daty ustania wspólności ustawowej, tj. na przestrzeni 4 lat. Podniósł, że o ile nie można wykluczyć, by jakieś składniki majątkowe zostały przez Uczestniczkę postępowania nabyte w tym okresie, to jednocześnie należy zauważyć, że Wnioskodawca nie przedstawił żadnych dowodów, które by potwierdziły, czy i jakie konkretnie składniki majątkowe nabyła Uczestniczka postępowania w tym czasie, a które by istniały w dacie ustania wspólności ustawowej.

Orzeczenie to zostało zaskarżone skargą kasacyjną przez Wnioskodawcę. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne w postaci konieczności odpowiedzi na pytanie: Czy w świetle art. 684 w zw. z art. 618 § 3 k.p.c. skutek obstrukcji Uczestnika postępowania (byłego małżonka, przebywającego w celach zarobkowych za granicą i uchylającego się od podania składu i wartości majątku tam zgromadzonego oraz złożenia zeznań w trybie art. 299 k.p.c.) Sąd może poprzestać na ustaleniu składu i wartości majątku dorobkowego w kraju i czy w takim razie dla drugiego współmałżonka pozostaje w mocy dodatkowe roszczenie o rozliczenie majątku zagranicznego z wyłączeniem restrykcji z art. 618 § 3 k.p.c. Zdaniem Wnioskodawcy zachodzi również oczywista zasadność skargi, ponieważ mając na uwadze zasady współżycia społecznego, o których mowa w art. 5 k.c., nie może być premiowany przy podziale majątku ten z byłych współmałżonków, który z premedytacją ukrywa skład i wartość majątku uzyskanego za granicą w trakcie trwania małżeństwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przez istotne zagadnienie prawne rozumie się problem o charakterze prawnym, mający charakter nowy i rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego

rozstrzygnięcie stwarza realne i poważne trudności, którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw (postanowienie Sądu Najwyższego z 21 maja 2013 r., sygn. akt IV CSK 53/2013, niepublikowane; postanowienie Sądu Najwyższego z 16 maja 2018 r., sygn. akt II CSK 15/18). Jeżeli w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołuje się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, powinien to zagadnienie precyzyjnie sformułować i wskazać argumenty, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob.m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 maja 2001 r., sygn. akt II CZ 35/01, OSNC 2002 Nr 1, poz. 11).

Co istotne, nie stanowi zagadnienia prawnego stwierdzenie o potrzebie dokonania oceny prawnej w określonym zakresie w sytuacji, gdy skarżący nie przedstawia argumentów, które świadczyłyby o możliwych rozbieżnościach interpretacyjnych, innych niż ocena, którą przyjął sąd drugiej instancji. W niniejszej sprawie ograniczono się do zgłoszenia wątpliwości, w istocie stanowią pozór występowania w sprawie zagadnienia prawnego.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z jej treści, bez potrzeby wnikliwej oceny, głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika, że przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają uwzględnienie skargi. Należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z: 12 grudnia 2000 r., sygn. akt V CKN 1780/00, OSNC 2001, Nr 3, poz. 52; 22 marca 2001 r., sygn. akt V CZ 131/00, OSNC 2001, Nr 10, poz. 156; 13 czerwca 2018 r., sygn. akt CSK 71/18, niepublikowane). Samo wskazanie we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania argumentu odwołującego się do oceny okoliczności faktycznych, które zdaniem Skarżącego nie zostały przez Sąd drugiej instancji uwzględnione oraz do rażącej niesprawiedliwości nie stanowią wystarczającego uzasadnienia za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z uwagi na fakt, iż skarga kasacyjna nie spełniała powyższych wymagań, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

as]

jw